

cæsis, partim pulsus; brevique exquisitè adeo communivit, ut tutissimum Pannoniæ propugnaculum adversus Turcas haberetur. Alia quoque, & ceteris gravior, qua induciæ abrumperentur, occasio accesserat, ex diffidiis inter Petrovichium Temisvari Comitem ac Georgium Varadini Episcopum ortis, quibus atroci bello Pannonia, ac Dacia conflagrarunt. Hi Stephani, Joannis quondam Daciæ Principis filii, tunc Pannoniæ Regis, ob teneram ætatem tutores erant. Petrovichius Turcarum moribus affuetus, Stephani juventam ex illorum consuetudine, ac disciplina formare aggressus, pueri educandi, atque erudiendi curam ad se attraxerat; a cujus consiliis Isabella mater, Sarmatiæ Regis soror, non discedebat. Contra Episcopus ab illorum sententia abhorrens, cum sæpius acriter obstitisset, tandem ita provocavit, ut Petrovichius armis decernendum statueret; verum improspere exitu, quod Georgius magna auctoritate, atque opinione virtutis, gentis illius animos adeo sibi conciliasset, ut omnes cum illo casus subituri viderentur. Quapropter Petrovichius ad Turcarum auxilia confugit; pensionem, quæ annuatim decem millium aureorum pendebatur, si sibi regni procuratio obtigisset, augere pollicitus. Georgius de Petrovichii consiliis edoctus, cum ad potentissimi hostis impetus excipiendos dispares nimium regni vires inspiceret, Ferdinandi Regis Romanorum opem implorare decrevit, illustria Daciæ regni præmia ostentans, quod ad Ferdinandum, uti Pannoniæ Regem, spectaret. Hæ renovandi terra, marique inter Cæsarem, ac Suleimanum belli causæ in sequentem annum fuere, quo ex bello christianæ reipublicæ ingens malorum cumulus imminebat. Venetis, ne ad pacis otium, quo tunc Respublica fruebatur, turbandum gradus fieret, pertimescendum erat; cum negotium de induciis in quinquennium prorogandis, quod Joannes Maria Malvetius, Romanorum Regis legatus, Byzantii pertractabat, ob eas causas irritò eventu cessisset.

Cæsar vero, ac Ferdinandus fratres, spe Daciæ potiundi lecti, pecuniam undique cogeabant; copias, ut proximo vere Georgio præsto essent, parabant; quæ eo majore studio a Cæsare curabantur, quod, fratre Germanicis opibus suffulto, atque ad Daciæ imperium aspirante, haud mediocri spe evehebatur,

Diffidia inter pupilli, Joannis Regis Hungariæ filii, tutores.

Petrovichius, Temisvari Comes, Turcarum auxilia postulat.

Georgius Varadini Episcopus Ferdinandi Regis opem implorat.